

Ohlášky – neděle 6. 2. 2022

Dnes prožíváme **5. neděli v mezidobí**.

- Čtvrtek 10. 2. – **Památka sv. Scholastiky, panny**
- Pátek 11. 2. – **Památka Panny Marie Lurdské**
- Neděle 13. 2. 2022 bude **6. neděle v mezidobí**.
- **Posvěcené hromniční svíčky** jsou k dispozici v sakristii.

**V Katolickém týdeníku vyšel tento týden článek:
Lovosická farnost zve na kurzy Alfa**

Lovosická farnost se snaží být otevřená i pro nevěřící a hledající, pravidelně organizuje například chválové večery nebo meditace s varhanní hudbou. Tento týden začínají také kurzy Alfa, tedy série přednášek a diskuzí určených pro nevěřící či nově pokřtěné a pro všechny, kdo se chtějí o víře a křesťanství dozvědět víc nebo si osvěžit základy.

„Pozoruji, že hodně lidí patří mezi hledající a zajímají se o náboženství. Často se s nimi setkávám i ve městě,“ popisuje salesián P. Ladislav Nádvořník důvod, proč kurzy začal v Lovosicích organizovat. „Považuji za důležité o víře mluvit srozumitelně. Mše svatá pro nás sice je důvěrným okamžikem, ale pro nově přichozí může být nesrozumitelným divadlem. Právě kurzy jim mohou poskytnout v civilním prostředí uvolněnější atmosféru pro poznávání víry,“.

První běh v Lovosicích začal už na podzim, kdy se ho účastnily téměř dvě desítky posluchačů, které tvořili hlavně místní farníci. Někteří z absolventů už budou při následujících jarních setkáních zájemce provázet společně s P. Nádvořníkem. Podobný zájem jako na podzim kurzy vzbudily i letos, tentokrát už však budou většinu tvořit lidé mimo církev a farnost. „Zatím je přihlášeno opět asi dvacet lidí, většinou z řad těch, kteří se o víru zajímají, občas přijdou na nějakou z našich akcí, ale na bohoslužby pravidelně nechodí,“. Další účastníky pak třeba pozvali lovosičtí farníci.

Úvodní setkání proběhne už ve čtvrtek 3. února v 19.00 hodin v budově Střední odborné školy technické a další setkání jsou naplánovaná až do konce dubna, vždy budou zaměřena na konkrétní téma. Pokud však někdo první setkání nestihne, připojit se je možné i později. Více informací lze nalézt na www.farnostlovosice.cz.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

V zimním období jsou mše sv. v úterý, ve středu a ve čtvrtek ve **farní kapli**.

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Modlitební skupina
pátek v 15:30, kostel sv. Václava, Lovosice

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

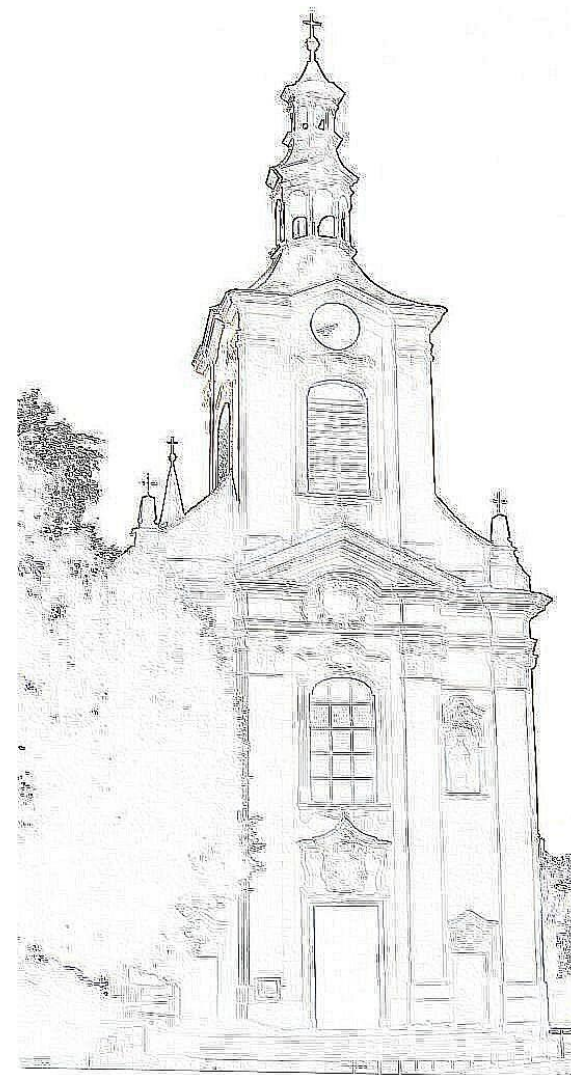
R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 11 (2022)
6. 2. 2022

5. neděle v mezidobí

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Rozjímání nad evangeliem z památky Panny Marie Lurdské

Mk 7,31-37

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři. Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně. (Ježíš) jim pak přikázal, aby o tom nikomu neřekli. Čím více však jim to přikazoval, tím více to rozhlašovali. Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal: i hluchým dává sluch, i němým řeč!“

Je rozdíl umět mluvit – a mluvit správně. Ono drobné slůvko v evangelním vypravování není jen pouhým slovíčkařením. Pokud ten významový posun vnímáme, nemůžeme si vzápětí nepovzdechnout, jak potřebné by i dnes bylo Ježíšovo uzdravování. Kolik je v naší řeči nesprávného mluvení... Ale my máme šanci na uzdravení! Evangelista zmiňuje, opět jakoby mimochodem, že hluchoněmému se „otevřel sluch“ a „rozvázal se mu jazyk“. Pořadí není náhodné. Abychom spolu správně mluvili, musíme si nejdříve naslouchat. Potkat člověka ochotného naslouchat je i dnes málem zázrak. Takový zázrak, aspoň u sebe, ovšem může vykonat každý z nás.

Youcat (6. část)

Jakou roli hraje člověk v Boží prozřetelnosti?

Bůh je v nás přítomen mnohem intenzivněji než jen v zakoušení přírody. On je „zlatým hřebem“, důvtipem a pointou našeho života. Mnozí o tom nemají nejmenší tušení a jsou přesvědčeni, že dokážou rozřešit otázku smyslu života i bez Boha. Domnívají se, že smysluplně žít znamená vytěžit ze života maximální míru zábavy a potěšení. Pohybují se tak hodně pod mírou svých možností.

Je svět dílem náhody? Papež Benedikt XVI. říká: Teprve v okamžiku, kdy člověk začne vidět Boha, začíná skutečně žít. Teprve v setkání s živoucím Bohem v Kristu se učíme, co to znamená žít. Nejsme pouhým nahodilým produktem evoluce. Každý z nás je plodem Boží myšlenky. Bůh ho tu chce mít, miluje každého člověka, každý tu má od něho svůj úkol.

S vírou je to jako pět minut před začátkem tvého velkého dobrodružství lásky, které všechno obrátí vzhůru nohama. Zatím je všechno ještě šedivé. Potom se za rohem vynoří on či ona – a pro tebe jako by to byl nový začátek světa.

Stejně je to i s vírou: tvůj Stvořitel, Pán a Spasitel se vynoří za rohem a od té chvíle začínáte vytvářet společný příběh. Dobrodružství právě začalo. Později si řekneš: Vždyť já jsem vlastně až doteď nevěděl, co je to opravdový život!

O co křesťané opírají důstojnost člověka?

Kdo je vlastně člověk? Někdo mi pošeptá: Tamta se znala s Albertem Einsteinem, tamten byl na pódiu společně s Michaellem Jacksonem a s tímhle si rád zajde na oběd dokonce premiér.

Ale co s bytostí, která nikdy nestála v záři reflektorů? S dítětem na okraji sahelské pouště? Se starým mužem trpícím Alzheimerovou chorobou, kterému kane slina z koutku úst? Jakou mají ti dva cenu? Mají menší hodnotu? Věnujeme se jim jen z určité sentimentality? V žádné kultuře ani náboženství nemá člověk vyšší hodnotu než v judaismu a v křesťanství. Tady je člověk – a to úplně každý člověk - „korunou stvoření“ (Žl 8,6), „Božím obrazem“ (Gn 1,27), bytostí, na niž Bůh hledí pohledem věčné lásky.

(z knihy Youcat: Kurz víry)

Podobenství o dveřích lidského srdce

Proces setkání s Bohem není jednoduchý. Navzdory všem svědectvím i všem papežským exhortacím si někdy člověk připadá, jako by stál před vysokou zdí. Je však možné, že tento blok má nějakou příčinu. Právě to bych vám rád vysvětlil podobenstvím o dveřích srdce.

Sám jsem toto podobenství slyšel poprvé v roce 2002, a to od jednoho kazatele na setkání mládeže v Anglii. Jen jsem si ho nepatrně upravil svou vlastní zkušeností. V závěru Bible, ve Zjevení svátého Jana se píše: „Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ (Zj 3,20)

Jeden anglický malíř jménem William Holman Hunt převedl tento verš na plátno a své dílo nazval „Light of the World“ (Světlo světa); lidově se mu začalo říkat „Jesus at the Door“ (Ježíš u dveří). Obraz vznikl v roce 1854 a uchovává se v katedrále svátého Pavla v Londýně.

V roce 2009 jsem požádal svého dobrého přítele a malíře Jean-Pierra Kolasinského, aby mi namaloval podobný obraz, jen aby přidal pár detailů. Obraz jsem nazval právě „Dveře srdce“

Vidíme na něm Ježíše, který klepe na dveře domu. „Hle, stojím přede dveřmi a tluču.“ Dům představuje život každého z nás a dveře symbolizují dveře našeho srdce. Na první pohled máme dojem, že dům je opuštěný, protože dveře jsou celé zarostlé plevelem a trním, ze střechy se plazí břečťan. Jenže dům je obydlený, uvnitř se svítí. Dveře, u kterých Ježíš stojí, se zjevně dost dlouho nepoužívaly. Možná, že se o to víc využívaly jiné dveře vedoucí na ulici: Jsou to krásné dveře, představují třeba umění, sport nebo sdílení s druhými. A další, už poněkud ošklivější dveře představují sobectví, lačnost po penězích nebo žárlivost. Na tom tolik nesejde. Pro nás je důležité, že dveře vedoucí do duchovního života se už dlouho neotevřely.

Ježíš to ale nevzdává, dál tiše klepe. Bere si nás za svědky. Jako by k nám obracel svůj tázavý pohled: „Myslíš, že mi někdy otevře?“

příště: **Je zamčeno**

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)

Chvalme Boha za jeho milosrdenství, za jeho divy k dobru lidí, neboť žíznivou duši ukojil, hladovou duši naplnil dobrými věcmi.
